

Gönül Gözü Nedir? Açmak İçin Neler Yapabiliriz?

Gönül gözü O'nun her bir zerremize yansıyan ışığıdır ki ona sevgi şuuru da diyebiliriz. Gönül gözünün açılması aydınlanmadır. Aydınlanan kişinin görüşünü dünya maddesi kapatamaz. Aydınlanan kişinin dünya maddesine gereksinimi de kalmamıştır. Bedeni farklı biyolojik özellikler taşır. Aydınlanan kişinin herkes gibiymiş gibi algılanması hem diğer insanları şaşırtıp korkutmaması hem de onu anlayamayan insanlardan zarar görmemesi içindir.

Bu yüksekliğe ulaşabilmek için ne yapılması gerektiği, insana madde içine bir nevi hapsediğinden beri anlatılmaktadır. Peygamberlerin, bilgelerin, gerçek sanatçıların hepsi insana yükselmenin beş basamağını anlatmaktadır. İyi ve doğru olunuz, karşılıksız hizmet ediniz, gerçek bilgisini eyleme geçiriniz ve koşulsuz seviniz. Ve insanlık binlerce yıldan beri bunu başaramıyor. Veya başarılar gidiyor, diğerleri dünya okuluna devam edip duruyor. Mutlaka başarılar vardır. Ve hepimizin başarması için sistem bizi en uygun noktada tutmaktadır. Başarmamız için insana öyle yardımlar yapılıyor ki neredeyse insana düşen çok az şey kalıyor diyebiliriz.

Bu çok az şey bizim küçük yanlışlarımız, küçük yalanlarımız, küçük tembelliklerimiz, bitmeyen maddi isteklerimiz, vicdanımızın sesine aldırmaşımızdır. Bütün bunların altında yatan ise her gün biraz daha büyüyen büyük sevgisizliğimizdir.

Üzerinde durmadığımız, önemsemediğimiz, kendimize karşı bile inkâr ettiğimiz küçük yanlışlarımızın, küçük yalanlarımızın ve daha nice küçük olumsuzluklarımızın yarattığı küçük kötülüklerimiz korku, endişe, kıskançlık, güceniklik yaratıyor. Gücü ve mutluluğu maddede arıyoruz. Onlar da sevgisizliğimizi besliyor. Sonuçta her olayda karşımıza çıkan ve devamlı büyüyen sevgisizliğimizle tabii ki başa çıkamıyoruz. Sevgisizliğimizi neyin beslediğini anlamıyor, kötü alışkanlıklarımız aynen kalsın, ama bu arada biz koşulsuz sevgiye ulaşalım, gönül gözümüz açılsın, evrensel bilgi elimize geçsin istiyoruz. İşte insanlığın bin yıllardır kendine yaptığı büyük kötülük budur.

Farkında olduğumuz ve önem vermediğimiz en küçük kusurumuzdan başlayalım, onu düzeltelim, ondan kurtulalım yerine doğru bir davranış koyalım. Göreceğiz ki diğer yanlışlarımızı fark etmek ve düzeltmek için enerji kazanmışız, içimizdeki güç uyanmış! İki üç yanlışın düzeltilmesi bir sinerji yaratmış, değişik bir huzur ve mutluluk, iç sevinci yaşıyoruz. Ondaki ötesi çorap söküğü gibi gelir. Çünkü bir adım atana Yüce Güç on adım yaklaşır.

Yaratanın sevgisi gönülleri yıkar ve saf temizliğe ulaştırır. Ve o saflıkla açılan gönül gözünün göreceği, insanın öğreneceği anlayacağı ne kadar çok gerçek ve yapacağı ne kadar çok hizmet vardır.

Gönül gözü; Arınmışlığın, saflığın, olmuşluğun, bilmeden bilmenin, farkındalığın, sevmenin, hoşgörünün ve her şeyi, her bildiğini bir bütünlük içinden anlamının hal ve bilincinde olarak görmektir, görebilmektir.

Gönül gözü ile bakmasını bilecek kadar bir liyakat elde etmiş olan insan, Allah sevgisiyle, gerçek ilahi aşkla, evrensel bilgi ve bilinçle bakmasını bilir. Böyle bir insanın yaşamdan hiçbir korku ve kaygısı yoktur. Ayırmaz, ayırıştırılmaz ve sınıflandırmaz. Yanıltmaz ve aldatmaz. Baktığında ve okuduğunda hal, maksat ve gayeyi görür ve anlar...

Gönül gözünü açmak için neler yapabiliriz? İnsan bu konuda gerçek bilgilere ulaşmış ve bilincine varmışsa asla böyle bir soruyu bir an içinde olsa kendine sorma cüretini gösteremez. Çünkü gönül gözünün veya kalp gözünün insanda açılmasının yolu ilahi ve evrensel öğretinin murat ettiği yolda bire bir yaşamaktır. Koşulsuz sabır, koşulsuz hoşgörü ve koşulsuz sevgi hayat yolu olmalıdır. Kırılmadan bükülmeyi başararak yaşamı deneyimlemiş, benlik, kibirlilik ve küçümsemeden sıyrılmış olmak gerekir. İnsanın insana sınıfsız ve koşulsuz olarak duyduğu saygının bilinci genlere kodlanmış olmalıdır. Ve neticede ortaya çıkan sonuç veya hal ne ise insan için nasipte o kadar olur. Gönül gözü veya kalp gözünün açılması sözde ve kelimelerde çok kolay, hakikatte ateşin içinde acıyı deneyimlemek gibidir. Gönül gözü, fiziksel bakışımız üzerinden bakıp da göremediğimiz kısmı görebilen tarafımızdır. Gözümüz, bakmak istediğimiz yere doğru çevirdiğimiz bir hücre yapısıdır, neyi görmek istiyorsak üzerindeki zarın geçirgenliği de o oranda kıvamlanır. Gönül, gerçeklerin buluşturulup yaşandığı yerdir. Gönül gözü bu gerçekleri görüp gönle ileten ilahi bakıştır.

Gönül gözünü açmak, gerçek yaşamı istememizle aralanacak, üzerindeki yürüyüşümüzle de açılacak bir durumdur. Gönül gözü, yargısız bakabilmenin anahtarıdır, o anahtar her kapıyı açabilen olmalıdır. Gönüllerdeki hissediş, görebilen gözlerdeki mahir ile olur. Gönül, O'nun bizdeki tahtıdır, O tahtın varlığının bizdeki kabulü gönül açıklığımızı, bu oranda da gönül gözünün açıklığını belirler. Gerçekten kabul ettiğimiz yer, inancımızın tam olmasına bakar ve gerçekleşmesi için bu inancı takip eder. Bakıp da gördüğümüz yer, bizdeki yaşanmışlığın birleştirdiği detaylandırmalardır, neye önem veriyorsak detaylandırmamız da o yönde olur, dolayısıyla gördüğümüzde. Gördüğümüze yargısız bakabilmek gönlün değerlendirmeye alması ile alakalıdır, açıklığımız da bu bakış açısında kalabilmekle mümkün olur.

Gönül gözümüzü açmak ve sürekli açık tutabilmek, her yerde ve her şeyde Yaratanın yasalarını görmeye mümkün olacaktır.

Aydınlanmanın diğer ifadesi gönül gözünün açılmasıdır. Gönül gözünün açılması için kendimizi O'na adayıp, Onun bizden talep ettiği hasletleri canı gönülden yerine getirerek kendimize mal eder, şuurumuzu açar; dünya elbisesi içinde ruhsallığı doyasıya yaşar ve emin adımlarla tekâmül basamaklarında yükselmeye çalışırız.

Gönül gözü, görünmeyen gerçeği gören kalp gözümüzdür. Üçüncü göz olarak alında tasavvur edilen zihin gözü ile birlikte şuurlu görüşü sağlarlar. Diğer bir ifadeyle akıl ile gönlün birlikte kullanılmasıdır. Kalp çakrası ile alın çakrasının aktif hale gelmesiyle tepe çakrasına yönelmeleridir. Böylece insan kendi varlığının yoğunluğunu daha üst bir noktada yaşar.

Gönül ve akıl ile görmek, gönül gözünün açıklığıdır. Sevgi ile düşünmek, düşünürken ince duyuşlara girmek, düşündükçe daha çok sevmek, sevdikçe daha doğru ve daha derin düşünmek şeklindeki süreç insanı şuuruluğa yükseltir. Akıl şöyle yap diyor, gönlüm böyle diyor gibi kararsızlıklar kalkar ve her ikisi bir şeyi söyler. Akıl ve gönlün bir şeyi istemesi ile güç bir noktada odaklanmış olur ki, böylece insanın kendini görmesi ve ne yapacağını bilmesi mümkün olur. Odaklanma olmadan insanın hedefini bilmesi ve yol alması mümkün değildir.

Alıntıdır